"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ପ୍ରଭାତ ସମୟରେ ମନ ବୁଦ୍ଧି ଦ୍ୱାରା ମୋତେ ମନେ ପକାଅ, ତାସହିତ ଭାରତକୁ ଦୈବୀ ରାଜସ୍ଥାନ କରିବାର ସେବା କର ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ ରାଜଧାନୀ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର ପୁରସ୍କାର କେଉଁ ଆଧାରରେ ମିଳିଥାଏ ?

ଉତ୍ତର:- ଯଦି ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ ରାଜଧାନୀର ପୁରସ୍କାର ନେବାର ଅଛି ତେବେ ବାବାଙ୍କର ପୂରା ପୂରା ସହଯୋଗୀ ହୁଅ, ଶ୍ରୀମତ ଅନୁସାରେ ଚାଲୁଥାଅ । ଏଥିପାଇଁ ଆଶୀର୍ବାଦ ମାଗିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଯୋଗବଳ ଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମାକୁ ପବିତ୍ର କରିବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ । ଦେହ ସହିତ ଦେହର ସମସ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ତ୍ୟାଗ କରି ଏକମାତ୍ର ପରମପ୍ରିୟ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ ରାଜଧାନୀର ପୁରସ୍କାର ମିଳିଯିବ ଯେଉଁଥିରେ ଶାନ୍ତି, ପବିତ୍ରତା ଏବଂ ସମୃଦ୍ଧୀ ସବୁ କିଛି ରହିଛି ।

ଗୀତ:- ଆଖିର ୱହ ଦିନ ଆୟା ଆଜ....

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଓମ୍ ଶାନ୍ତିର ଅର୍ଥ ତୁମମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ନିଶ୍ଚିତ ରହିଛି । ବାବା ଯାହାସବୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି ତାହା ଏହି ଦୁନିଆରେ କେବଳ ତୁମମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କେହି ବି ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ତ ଏପରି ବୁଝିବେ ଯେପରି କୌଣସି ମେଡିକାଲ କଲେଜରେ ଯଦି କେହି ନୂଆ ଯାଇ ବସି ଯାଆନ୍ତି । ଏଭଳି ସତସଙ୍ଗ ଆଉ କେଉଁଠି ବି ନାହିଁ ଯେଉଁଠିକୁ ମନୁଷ୍ୟ ଗଲେ ବି କିଛି ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟସବୁ ସତସଙ୍ଗରେ ତ ଶାସ୍ତ୍ର ପୁରାଣ ଇତ୍ୟାଦି ଶୁଣାଇ ଥାଆନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି ବଡରୁ ବଡ କଲେଜ । ଏହା କୌଣସି ନୂଆ କଥା ନୁହେଁ । ପୁନର୍ବାର ସେହିଦିନ ଆଜି ଆସିଛି ଯେବେକି ବାବା ଆସି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ଏହି ସମୟରେ ଭାରତରେ କୌଣସି ରାଜତ୍ୱ ତ ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ଏହି ରାଜଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ରାଜାମାନଙ୍କର ରାଜା ହେଉଛ ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ବିକାରୀ ରାଜାମାନେ ମଧ୍ୟ ଆମେ ହେଉଛୁ । ଆମକୁ ବେହଦର ବୁଦ୍ଧି ମିଳିଛି । କେହି ଯଦି କୌଣସି କର୍ମ କରନ୍ତି ତାହା ତାଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିଯାଏ ନା । ତୁମେମାନେ ହେଉଛ ଯୋଦ୍ଧା, ଜାଣିଛ ଆମେ ଆତ୍ମାମାନେ ଏବେ ବାବାଙ୍କ ସାଥୀରେ ଯୋଗ ରଖିବା ଦ୍ୱାରା ଭାରତକୁ ପବିତ୍ର କରୁଛୁ ଏବଂ ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ରର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ଜ୍ଞାନକୁ ଧାରଣ କରି ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ରାଜା ହେଉଛୁ । ଏହି କଥା ତୁମର ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଆମେମାନେ ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଛୁ । ବିଜୟ ତ ଆମର ସୁନିଶ୍ଚିତ, ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ଭାରତକୁ ପୁଣି ଥରେ ଦୁଇ ମୁକୁଟଧାରୀ ଦୈବୀ ରାଜସ୍ଥାନ କରୁଛୁ । ବାବା ଚିତ୍ର ଉପରେ ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଇ ଚାଲିଛନ୍ତି । ଆମେ ୮୪ ଜନ୍ମ ଶେଷ କରି ବର୍ତ୍ତମାନ ଘରକୁ ଫେରିବାକୁ ଯାଉଛୁ । ପୁନର୍ବାର ଆସି ରାଜ୍ୟ କରିବୁ । ଏହି ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର କୁମାରୀମାନେ ସମସ୍ତେ କ'ଣ କରୁଛନ୍ତି, ବ୍ରହ୍ମାକୁମାରୀମାନଙ୍କର ଏହି ସଂସ୍ଥାଟି କ'ଣ ? ପଚାରୁଛନ୍ତି ନା । ବି.କେ.ମାନେ ତୁରନ୍ତ କହୁଛନ୍ତି ଆମେ ଶ୍ରୀମତ ଆଧାରରରେ ଏହି ଭାରତକୁ ପୁନର୍ବାର ଦୈବୀ ରାଜସ୍ଥାନ କରୁଛୁ । ମନୁଷ୍ୟ ତ ଶ୍ରୀର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ କେବଳ ଶିବବାବା ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ତାଙ୍କର ହିଁ ମାଳା ତିଆରି ହେଉଛି । ଏହି ସାରା ରଚନା (ସୃଷ୍ଟି) କାହାର ? ରଚୟିତା ତ ପିତା ହେଲେ ନା । ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀ ଯେଉଁମାନେ ବି ଅଛନ୍ତି, ଏହି ସାରା ମାଳା ହେଉଛି ରୁଦ୍ର ଶିବବାବାଙ୍କର । ସମସ୍ତେ ନିଜର ରଚୟିତାଙ୍କୁ ଜାଣିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବିଷୟରେ କିଛି ବି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ସିଏ କେବେ ଏବଂ କିପରି ଆସି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆକୁ ନୂଆ କରୁଛନ୍ତି, ଏକଥା କାହାର ବି ବୁଦ୍ଧିରେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି— କଳିଯୁଗ ଏବେ ଆହୁରି ବହୁତ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲିବ ।

ଏବେ ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ, ଆମେ ଦୈବୀ ରାଜସ୍ଥାନ ନିର୍ମାଣ କରିବାର ନିମିତ୍ତ ହୋଇଛୁ । ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଭାରତ ପ୍ରଥମେ ଦୈବୀ ରାଜସ୍ଥାନ ହେବ ତା'ପରେ କ୍ଷତ୍ରିୟ ରାଜସ୍ଥାନ ହେବ । ପ୍ରଥମେ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ କୁଳ ତା'ପରେ କ୍ଷତ୍ରିୟ କୁଳର ରାଜ୍ୟ ଚାଲିବ । ତୁମକୁ ତ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ରାଜା-ରାଣୀ ହେବାର ଅଛି ସେଥିପାଇଁ ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ଏହି ଚକ୍ର ଘୂରିବା ଉଚିତ୍ । ତୁମେ ଏହି ଚିତ୍ର ଗୁଡିକ ଉପରେ କାହାକୁ ବି ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଇ ପାରିବ । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ହେଲେ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ କୁଳ ଏବଂ ରାମ-ସୀତା ହେଲେ କ୍ଷତ୍ରୀୟ କୁଳ । ଏହାପରେ ସେମାନେ ବୈଶ୍ୟ, ଶୁଦ୍ରବଂଶୀ ପତିତ କୁଳ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ପୂଜ୍ୟରୁ ପୁଣି ପୂଜାରୀ ହେଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଗୋଟିଏ ମୁକୁଟ ଧାରଣ କରିବା ରାଜାମାନଙ୍କର ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ ତିଆରି କରିବା ଉଚିତ୍ । ତେବେ ତୁମର ଚିତ୍ର ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ବହୁତ ଚମତ୍କାରୀ ହୋଇଯିବ । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଯେ ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ସେବା କରିବା ପାଇଁ ଏହି ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ବହୁତ ଜରୁରୀ, ତେବେ ତ ପିଲାମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିରେ ଭଲ ଭାବରେ ଜ୍ଞାନ ଧାରଣ ହେବ । ନୂଆ ଦୁନିଆର ସ୍ଥାପନା କିପରି ହେଉଛି ତାହା ଚିତ୍ର ମାଧ୍ୟମରେ ବୁଝାଇ ଦିଆଯାଉଛି । ତେଣୁ ପିଲାମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିରେ ଖୁସିର ପାରଦ ଚଢି ରହିବା ଦରକାର । ଏକଥା ତ ବୁଝାଇ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଆତ୍ମାର ଜ୍ଞାନ ରହିବ କିନ୍ତୁ ତାହା ବି ମଧ୍ୟ ଯେତେବେଳେ ବୁଢା ହେବେ ସେତେବେଳେ ଆପେ ଆପେ ବିଚାର ଆସିବ ଯେ ଏବେ ଏହି ପୁରୁଣା ଶରୀରକୁ ଛାଡି ପୁନର୍ବାର ଅନ୍ୟ ଏକ ନୂଆ ଶରୀର ନେବାକୁ ହେବ । ଏହି ବିଚାର ମଧ୍ୟ ଶରୀର ତ୍ୟାଗ କରିବା ସମୟରେ ଆସିବ ।

ବାକି ସାରା ସମୟ ଖୁସି-ମଉଜରେ ରହିଥାଆନ୍ତି । ପ୍ରଥମରୁ ଏହି ଜ୍ଞାନ ବୁଦ୍ଧିରେ ନଥାଏ । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ନାମ, ରୂପ, ଦେଶ, କାଳକୁ ତ କେହି ବି ଜାଣି ନଥାନ୍ତି, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାବା ଆସି ନିଜର ପରିଚୟ ଦେଇ ନାହାଁନ୍ତି ଏବଂ ଏହି ପରିଚୟ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଗମ୍ଭୀର ଅର୍ଥାତ୍ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ । ତାଙ୍କର ରୂପ ତ ପ୍ରଥମେ ଲିଙ୍ଗ ସଦୃଶ ବୋଲି କହିବାକୁ ପଡିଥାଏ । କାରଣ ଯେତେବେଳେ ରୁଦ୍ର ଯଜ୍ଞ ରଚନା କରନ୍ତି ସେତେବେଳେ ମାଟିର ଶିବଲିଙ୍ଗ ତିଆରି କରନ୍ତି, ଯାହାର ପୂଜା ଭାରତରେ ହୋଇ ଆସୁଛି । ବାବା ପ୍ରଥମରୁ ଏକଥା ଶୁଣାଇ ନଥିଲେ ଯେ ବାବାଙ୍କର ରୂପ ବିନ୍ଦୁ ସଦୃଶ ଅଟେ । ଯଦି ପ୍ରଥମରୁ ବିନ୍ଦୁରୂପ ବୋଲି କହିଥାନ୍ତେ, ତେବେ ତୁମେମାନେ ବୁଝିପାରିନଥାନ୍ତ । ତେଣୁ ଯେଉଁ କଥା ଯେତେବେଳେ ବୁଝାହେବା ଦରକାର ସେତିକିବେଳେ ହିଁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ଏଭଳି କୁହାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଯାହା ଆଜି ବୁଝାଇଲେ ତାହା ପ୍ରଥମରୁ କାହିଁକି ବୁଝାଇନଥିଲେ । ନା, ଡ୍ରାମାରେ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ହିଁ ଏହିଭଳି ରହିଛି । ତେବେ ଏହି ଚିତ୍ର ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ଦ୍ୱାରା ସେବାର ବହୁତ ବୃଦ୍ଧି ହେଉଛି । ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ନୂଆ ଉଦ୍ଭାବନ ହୁଏ ତା'ପରେ ତା'ର ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଚାଲେ । ଯେପରି ବାବା ମଟର ଗାଡିର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦେଉଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ଏହାକୁ ଉଦ୍ଭାବନ କରିବାରେ ପରିଶ୍ରମ ଲାଗିଥିବ ଏବେ ଦେଖ ବଡ ବଡ କାରଖାନାମାନଙ୍କରେ ଗୋଟିଏ ମିନିଟ୍ ଭିତରେ ମଟର ଗାଡି ତିଆରି ହୋଇଯାଉଛି । ବିଜ୍ଞାନର କେତେ ଅଗ୍ରଗତି ହେଲାଣି ।

ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଭାରତ କେତେ ବଡ ଦେଶ, ଦୁନିଆ ମଧ୍ୟ କେତେ ବିଶାଳ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଏହା ପୁଣି କେତେ ଛୋଟ ହୋଇଯିବ । ଏହି କଥାକୁ ବୁଦ୍ଧିରେ ଭଲ ଭାବରେ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ଯେଉଁମାନେ ଯୋଗ୍ୟ ସେବାଧାରୀ ସନ୍ତାନ ସେହିମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ହିଁ ଏହି ଜ୍ଞାନ ଧାରଣ ହେବ । ବାକି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ତ ଖାଇବା ପିଇବା ବ୍ୟର୍ଥ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବାରେ ହିଁ ସମୟ ନଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ । ଏକଥା ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଯେ ଭାରତରେ ପୁନର୍ବାର ଦୈବୀ ରାଜସ୍ଥାନର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । ବାସ୍ତବରେ କିଙ୍ଗଡମ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଶବ୍ଦ କହିବା ମଧ୍ୟ ଭୁଲ୍ । ଭାରତ ଦୈବୀ ରାଜସ୍ଥାନ ହେଉଛି । ଏବେ ଏହା ହେଉଛି ଆସୁରୀ ରାଜସ୍ଥାନ, ରାବଣର ରାଜ୍ୟ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମା ଭିତରେ ୫ ବିକର ପ୍ରବେଶ କରିଛି । କେତେ କୋଟି କୋଟି ଆତ୍ମା ଅଛନ୍ତି— କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତେ ଏଠି ଅଭିନେତା । ନିଜ-ନିଜ ସମୟରେ ଆସୁଛନ୍ତି ପୁଣି ଚାଲିଯାଉଛନ୍ତି । ପୁନର୍ବାର ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ନିଜର ପାର୍ଟକୁ ପୁନରାବୃତ୍ତି କରିବାକୁ ପଡିଥାଏ । ପ୍ରତି ମୂହୁର୍ତ୍ତରେ ଡ୍ରାମା ଅବିକଳ ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେଉଛି । କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁ ପାର୍ଟ ଚାଲିଥିଲା ତାହା ହିଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ହେଉଛି, ଏହି ସବୁ କଥାକୁ ବୁଦ୍ଧିରେ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ବ୍ୟବସାୟ ଆଦିରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହିଯିବା ଦ୍ୱାରା ପୁଣି ଜ୍ଞାନକୁ ଚିନ୍ତନ କରିବା କଷ୍ଟକର ହୋଇଯାଉଛି କିନ୍ତୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ପ୍ରଭାତ ସମୟର ତ ଗାୟନ ରହିଛି । କହିଥାନ୍ତି ରାମ ସିମର ପ୍ରଭାତ ମୋରେ ମନ.... ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏବେ ଆଉ କିଛି ବି ସ୍ମରଣ କର ନାହିଁ, ପ୍ରଭାତ ସମୟରେ କେବଳ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ବାବା ଏବେ ସମ୍ମୁଖରେ ଆସି କହୁଛନ୍ତି, ଏହି କଥାର ଗାୟନ ପରେ ପୁଣି ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ହେଉଛି । ସତ୍ୟ-ତ୍ରେତା ଯୁଗରେ ତ ଗାୟନ ହୋଇନଥାଏ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି— ହେ ଆତ୍ମା, ନିଜର ମନ ବୁଦ୍ଧି ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାତ (ପାହାନ୍ତା) ସମୟରେ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ପ୍ରାୟତଃ ଭକ୍ତମାନେ ରାତିରେ ଜାଗ୍ରତ ରହି କିଛି ନା କିଛି ମନେ ପକାଉଥାଆନ୍ତି । ତେବେ ଏଠିକାର ନିତି ନିୟମ ପୁଣି ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ପ୍ରଚଳିତ ହୋଇଆସୁଛି । ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ବୁଝାଇବାର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଉପାୟ ସବୁ ଶିଖାଯାଉଛି । ଭାରତ ଏତିକି ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଦୈବୀ ରାଜସ୍ଥାନ ଥିଲା ତା'ପରେ କ୍ଷତ୍ରୀୟ ରାଜସ୍ଥାନ ହେଲା, ତାପରେ ପୁଣି ବୈଶ୍ୟ ରାଜସ୍ଥାନ ହେଲା । ତେବେ ଦିନକୁ ଦିନ ତମୋପ୍ରଧାନ ହେବାରେ ଲାଗିଛି କାରଣ ତଳକୁ ତ ନିଶ୍ଚିତ ଖସିବାକୁ ହେବ । ମୁଖ୍ୟ ହେଲା ଏହି ଚକ୍ରର ଜ୍ଞାନ ଚକ୍ରକୁ ଜାଣିବା ଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ରାଜା ହୋଇଯାଉଛ । ଏବେ ତୁମେ କଳିଯୁଗରେ ବସିଛ । ସମ୍ମୁଖରେ ସତ୍ୟଯୁଗ ରହିଛି । ଏହି ସୃଷ୍ଟିରୂପୀ ଚକ୍ର କିପରି ଘୂରୁଛି ଏହାର ଜ୍ଞାନ ତୁମକୁ ଜଣା ଅଛି । ତୁମେ ଜାଣିଛ କାଲିକୁ ଆମେ ସତ୍ୟଯୁଗୀ ରାଜଧାନୀରେ ଥିବୁ । ଏହା କେତେ ସହଜ କଥା । ଉପରେ ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତି ଶିବ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି, ଚକ୍ର ମଧ୍ୟ ଅଛି । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ମଧ୍ୟ ଏଥିରେ ଆସି ଯାଉଛନ୍ତି । ଯଦି ଏହି ଚିତ୍ର ତୁମ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବ ତେବେ ତୁମେ କାହାକୁ ବି ସହଜରେ ବୁଝାଇ ପାରିବ । ଭାରତ ଦୈବୀ ରାଜସ୍ଥାନ ଥିଲା ଏବେ ନାହିଁ । ଗୋଟିଏ ମୁକୁଟବାଲା ରାଜା ମଧ୍ୟ ନାହାଁନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କୁ ଚିତ୍ର ଉପରେ ହିଁ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ଏହି ଚିତ୍ର ବହୁତ ମୂଲ୍ୟବାନ । ଏହା କେତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଜିନିଷ ତେଣୁ ଏହାକୁ ଚମତ୍କାର ଭାବରେ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ଏହି ୩୦ ଇଞ୍ଚ ଚଉଡା ଏବଂ ୪୦ ଇଞ୍ଚ ଲମ୍ବର କଳ୍ପବୃକ୍ଷ ଏବଂ ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତି ଚିତ୍ରକୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିଜ ନିଜ ଘରେ ରଖିବାକୁ ପଡିବ । କେତେବେଳେ କେହି ମିତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧୀ ଆସିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଚିତ୍ର ଉପରେ ହିଁ ବୁଝାଇବା ଦରକାର । ଏହା ହେଉଛି ବିଶ୍ୱର ଇତିହାସ ଭୂଗୋଳର ଚିତ୍ର । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନ ନିକଟରେ ଏହି ଚତ୍ର ନିଶ୍ଚିତ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଏହା ସହିତ ଭଲ ଭଲ ଗୀତ ମଧ୍ୟ ରଖିବା ଦରକାର । ଶେଷରେ ଆଜି ସେହି ଦିନ ଆସିଲା (ଗୀତ)- ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ବାବା ଆସିଯାଇଛନ୍ତି । ଆମକୁ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ଚିତ୍ର ଗୁଡିକ ତ ଯିଏ ବି ଚାହିଁବ ମିଳିପାରିବ । ଗରୀବମାନଙ୍କୁ ତ ମାଗଣାରେ ମିଳିପାରିବ । କିନ୍ତୁ ବୁଝାଇବାର ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ଥିବା ଦରକାର । ଏହା ହେଉଛି ଅବିନାଶୀ ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନର ସମ୍ପତ୍ତି । ତୁମେମାନେ ହେଲ ଦାନୀ, ତୁମମାନଙ୍କ ଭଳି ଅବିନାଶୀ ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନର ଦାନ ଆଉ କେହି ବି କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଏଭଳି ଦାନ ମଧ୍ୟ ଆଉ କିଛି ନାହିଁ । ତେଣୁ ଦାନ କରିବା ଉଚିତ୍, ଯିଏବି ଆସୁଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ବୁଝାଇବା ଉଚିତ୍ । ପୁଣି ପରସ୍ପରକୁ ଦେଖି ବହୁତ ଆସିବେ । ଏହି ଚିତ୍ରଗୁଡିକ ଅତି ମୂଲ୍ୟବାନ ଯେପରି ତୁମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅମୂଲ୍ୟ କୁହାଯାଉଛି । ତୁମେମାନେ କଉଡିରୁ ହୀରା ଭଳି ହେଉଛ । ଏହି ଚିତ୍ରଗୁଡିକୁ ଯଦି କେହି ବିଦେଶରେ ଯାଇ ବୁଝାଇବେ ତେବେ ତ ଚମତ୍କାର ହୋଇଯିବ । ଏତେ ଦିନ ହେଲାଣି ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ କହି ଆସୁଛନ୍ତି ଆମେ ଭାରତର ପ୍ରାଚୀନ ଯୋଗ ଶିଖାଉଛୁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜ ନିଜର ଧର୍ମର ମହିମା କରୁଛନ୍ତି । ବୌଦ୍ଧଧର୍ମବାଲା

କେତେ ଲୋକଙ୍କୁ ବୌଦ୍‌ଧୀ କରି ଦେଉଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେଥିରେ ଲାଭ ତ କିଛି ବି ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ତ ଏଠାରେ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ବନ୍ଦରରୁ ମନ୍ଦିର ଯୋଗ୍ୟ କରୁଛ । ଏହି ଭାରତରେ ହିଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ବିକାରୀ ଦେବୀ ଦେବତାମାନେ ଥିଲେ । ଏହି ଭାରତ ଗୋରା (ପବିତ୍ର) ଥିଲା ଏବେ କଳା ହୋଇଯାଇଛି । ଏଠାରେ କେତେ ମନୁଷ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତ ବହୁତ ଅଳ୍ପ ରହିବେ ନା । ସଙ୍ଗମଯୁଗରେ ହିଁ ବାବା ଆସି ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି, ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ତେବେ ସେହି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଶିଖାଉଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କଳ୍ପପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଶିଖିଥିଲେ । ସ୍ଥାପନାର କାର୍ଯ୍ୟ ତ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ହେବ । ପିଲାମାନେ ରାବଣଠାରୁ ହାରିଯାଉଛନ୍ତି ପୁଣି ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛନ୍ତି । ଏସବୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ କେତେ ସହଜ କଥା । ତେଣୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବଡ ବଡ ଚିତ୍ର ତିଆରି କରାଇବା ଦରକାର । ତା' ଉପରେ ବୁଝାଇବା ଦରକାର । ସେଥିରେ ଅକ୍ଷର ବଡ ବଡ ହେବା ଉଚିତ୍ । ଲେଖିବା ଦରକାର— ଏହିଠାରୁ ହିଁ ଭକ୍ତିମାର୍ଗ ଆରମ୍ଭ ହେଉଛି । ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଯେତେବେଳେ ଦୁର୍ଗତିର ସମୟ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ ସେତେବେଳେ ତ ବାବା ସଦଗତି କରିବା ପାଇଁ ଆସିବେ ନା ।

ବାବା ବୁଝାଇଛନ୍ତି ଏପରି କାହାକୁ କେବେ ବି କହିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ଯେ ଭକ୍ତି କର ନାହିଁ । ନା, ବାବାଙ୍କର ପରିଚୟ ଦେଇ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ ତେବେ ଯାଇ ତୀର ଲାଗିବ । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ମହାଭାରତ ଯୁଦ୍ଧ କାହିଁକି କୁହାଯାଉଛି ? କାହିଁକି ନା ଏହା ବହୁତ ବଡ ଯଜ୍ଞ, ଏହି ଯଜ୍ଞରୁ ହିଁ ମହାଭାରତ ଯୁଦ୍ଧର ଅଗ୍ନି ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ହେବ । ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆକୁ ସମାପ୍ତ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଏହି ସବୁ କଥା ତୁମମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ହିଁ ଅଛି । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ତ ପିସ୍ ପ୍ରାଇଜ୍ (ଶାନ୍ତିର ପୁରସ୍କାର) ବହୁତ ମିଳୁଛି କିନ୍ତୁ ପିସ୍ ତ ହୋଇପାରୁନାହିଁ । ବାସ୍ତବରେ ପିସ୍ ସ୍ଥାପନ କରିବାବାଲା ତ ଏକମାତ୍ର ବାବା ଅଟନ୍ତି । ତାଙ୍କ ସହିତ ତୁମେମାନେ ସହଯୋଗୀ ହୋଇଛ । ପ୍ରାଇଜ୍ ମଧ୍ୟ ତୁମକୁ ହିଁ ମିଳୁଛି । ବାବାଙ୍କୁ କ'ଣ ପ୍ରାଇଜ୍ ମିଳୁଛି! ବାବା ତ ହେଉଛନ୍ତି ଦେଲାବାଲା । ତୁମମାନଙ୍କୁ ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମ ଅନୁସାରେ ପୁରସ୍କାର ମିଳୁଛି । ବାବାଙ୍କର ତ ଅଗଣିତ ସନ୍ତାନ ଥିବେ । ତୁମେମାନେ ଏବେ ପବିତ୍ରତା, ଶାନ୍ତି, ସମୃଦ୍ଧିର ସ୍ଥାପନା କରୁଛ । କେତେ ବଡ ପୁରସ୍କାର ମିଳୁଛି! ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯିଏ ଯେତେ ପରିଶ୍ରମ କରିବ ତାଙ୍କୁ ସେହି ଅନୁସାରେ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ ରାଜଧାନୀର ପୁରସ୍କାର ମିଳିବ । ବାବା କେବଳ ଶ୍ରୀମତ ହିଁ ଦେବେ । ଏପରି କହିବାର ନାହିଁ ଯେ ବାବା ଆମକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କର । ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀମାନଙ୍କୁ ରାଏ (ପରାମର୍ଶ) ଦିଆଯାଉଛି ଯେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ତୁମର ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ଯୋଗବଳ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ତୁମର ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର ହେବ । ତୁମେ ସବୁ ହେଉଛ ସୀତା, ଅଗ୍ନି ପରୀକ୍ଷା ମଧ୍ୟ ଦେଉଛ । ହୁଏ ତ ଯୋଗବଳ ଦ୍ୱାରା ପାର ହେବ ନଚେତ୍ ନିଆଁରେ ଜଳିବାକୁ ପଡିବ । ଦେହ ସହିତ ସର୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ତ୍ୟାଗ କରି ଏକମାତ୍ର ପରମପ୍ରିୟ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । କିନ୍ତୁ ଏହି ସ୍ମୃତି ନିରନ୍ତର ରହିବା ବଡ କଷ୍ଟକର । ଏଥିପାଇଁ ସମୟ ଲାଗିବ । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ଅଛି, ଯୋଗ ଅଗ୍ନି । ଭାରତର ପ୍ରାଚୀନ ଯୋଗ ଏବଂ ଜ୍ଞାନ ବିଶ୍ୱରେ ବିଖ୍ୟାତ କାହିଁକି ନା ଗୀତା ହେଉଛି ସର୍ବଶାସ୍ତ୍ରର ଶିରୋମଣୀ ଅର୍ଥାତ୍ ମୁଖ୍ୟ । ସେଥିରେ ରାଜଯୋଗ ଅକ୍ଷର ରହିଛି । କିନ୍ତୁ ରାଜ୍ ଅକ୍ଷରକୁ ଗୁପ୍ତ କରି କେବଳ ଯୋଗ ଅକ୍ଷରକୁ ଧରି ନେଇଛନ୍ତି । ତେବେ ବାବାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କେହି କହିପାରିବେ ନାହିଁ ଯେ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ରାଜାମାନଙ୍କର ରାଜା କରିବି । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଶିବବାବାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଛ । ଜାଣିଛ ଆମେ ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ପରମଧାମରେ ନିବାସ କରୁଥୁ ପୁଣି ଶରୀର ଧାରଣ କରି ଏଠାରେ ଅଭିନୟ ମଧ୍ୟ କରୁଛୁ । ଶିବବାବା ତ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେଉନାହାଁନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମା-ବିଷ୍ଣୁ-ଶଙ୍କରଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେବାର ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ପତିତରୁ ପାବନ କରିବା ପାଇଁ ହିଁ ଆସୁଛି ସେଥିପାଇଁ ହିଁ ସମସ୍ତେ ମନେପକାଉଛନ୍ତି ହେ ପତିତ-ପାବନ ଆସ, ଏହା ହେଉଛି ଯଥାର୍ଥ ଅକ୍ଷର (ନାମ) । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତୁମକୁ ପାବନ ଅର୍ଥାତ୍ ଦେବୀ-ଦେବତା କରୁଛି ତେଣୁ ତୁମକୁ ସେହିଭଳି ନିଶା ମଧ୍ୟ ଚଢି ରହିବା ଉଚିତ୍ । ବାବା ଏହାଙ୍କ ଶରୀରରେ ଆସି ଆମକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛନ୍ତି । ଏହି ଫୁଲ ବଗୀଚାର ମାଲିକ ତ ଶିବବାବା ଅଟନ୍ତି, ବାବାଙ୍କର ହିଁ ଆମେ ହାତ ଧରିଛୁ । ଏଥିରେ ସବୁ କିଛି ବୁଦ୍ଧିର ହିଁ କଥା । ବାବା ଆମକୁ ସେ ପାରିକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ବିଷୟ ସାଗରରୁ କ୍ଷୀରସାଗରକୁ ନେଇଯାଉଛନ୍ତି । ସେଠାରେ ବିଷ (ବିକାର) ନଥାଏ ସେଥିପାଇଁ ତାକୁ ନିର୍ବିକାରୀ ଦୁନିଆ କୁହାଯାଉଛି । ଭାରତ ପ୍ରଥମେ ନିର୍ବିକାରୀ ଥିଲା, ଏବେ ଏହା ବିକାରୀ ହୋଇଯାଇଛି । ଏହି ଚକ୍ରର ଜ୍ଞାନ ଭାରତ ପାଇଁ ହିଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ । ଭାରତବାସୀ ହିଁ ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ର ଲଗାଉଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ଧର୍ମବାଲା ପୁରା ଚକ୍ର ଲଗାଉ ନାହାଁନ୍ତି । ସେମାନେ ତ ପଛରେ ଆସୁଛନ୍ତି । ଏହା ବଡ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଚକ୍ର । ବୁଦ୍ଧିରେ ନିଶା ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଏହି ସବୁ ଚିତ୍ର ଉପରେ ବହୁତ ଧ୍ୟାନ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଏଥିରେ ସେବା କରି ଦେଖାଅ । ବିଦେଶକୁ ଯଦି ଏହି ସବୁ ଚିତ୍ର ଗୁଡିକ ଯିବ ତେବେ ତୁମର ନାମ ବହୁତ ବିଖ୍ୟାତ ହୋଇଯିବ, ବିହଙ୍ଗମାର୍ଗର ସେବା ହୋଇଯିବ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତାପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ତୁମକୁ ଯେଉଁ ଅବିନାଶୀ ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନର ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳିଛି ତାକୁ ଦାନ କରିବାର ଅଛି । ନିଜର ସମୟକୁ ଖାଇବା ପିଇବାରେ, ବ୍ୟର୍ଥ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବାରେ ନଷ୍ଟ କରିବାର ନାହିଁ ।

(୨) କଉଡିତୁଲ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ହୀରାତୁଲ୍ୟ କରବିାର ସେବା କରିବାର ଅଛି । ବାବାଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ବା କୃପା ମାଗିବାର ନାହିଁ । ତାଙ୍କର

ଶ୍ରୀମତରେ ନିରନ୍ତର ଚାଲିବାର ଅଛି ।

ବରଦାନ:- ବାବାଙ୍କୁ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖି ଈର୍ଷା ରୂପକ ପାପରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରହୁଥିବା ବିଶେଷ ଆତ୍ମା ହୁଅ ।

ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ସମାସ୍କନ୍ଧ ହେବା କାରଣରୁ ଈର୍ଷା ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥାଏ, ଈର୍ଷା କାରଣରୁ ସଂସ୍କାରର ସଂଘର୍ଷ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାଏ କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଏହି କଥା ବିଚାର କର ଯେ ଯଦି ମୋର ସମାସ୍କନ୍ଧ ଆତ୍ମା କୌଣସି ବିଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିମିତ୍ତ ହୋଇଛି ତେବେ ତାକୁ ନିମିତ୍ତ କରିବାବାଲା କିଏ! ବାବାଙ୍କୁ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆଣ ତେବେ ଈର୍ଷା ରୂପକ ମାୟା ପଳାଇଯିବ । ଯଦି କାହାର କଥାବାର୍ତ୍ତା ତୁମକୁ ଭଲ ଲାଗୁନାହିଁ ତେବେ ଶୁଭଭାବନା ରଖି ଉପରକୁ ଦେଇଦିଅ ଅର୍ଥାତ୍ ନିମିତ୍ତଙ୍କୁ ଜଣାଇଦିଅ କିନ୍ତୁ ଈର୍ଷାର ବଶୀଭୂତ ହୋଇ ନୁହେଁ । ପରସ୍ପର ଭିତରେ ରେସ୍ କର ଅର୍ଥାତ୍ ଆଗକୁ ବଢ କିନ୍ତୁ ରୀସ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଶତ୍ରୁତା କର ନାହିଁ ତେବେ ବିଶେଷ ଆତ୍ମା ହୋଇଯିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ସ୍ଲୋଗାନ:- ତୁମେ ବାବାଙ୍କୁ ନିଜର ସାଥୀ କରିବାବାଲା ଏବଂ ମାୟାର ଖେଳକୁ ସାକ୍ଷୀ ହୋଇ ଦେଖିବାବାଲା ଅଟ ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****